

opusdei.org

Prelaat over de heilige Maria Magdalena

Paus Franciscus heeft het belang van een groot personage, Maria Magdalena, willen onderstrepen, door haar gedachtenis (22 juli) te verheffen tot een liturgisch feest. De prelaat van het Opus Dei schrijft een overweging over deze leerling van Christus.

23-7-2016

Maria Magdalena, heel dicht bij de meester

In de loop van het jaar nodigt de liturgie de christenen uit, te denken aan sommige personen die Christus van nabij hebben gevolgd. De herinnering aan deze heiligen is een aansporing om ons eigen christelijk leven te hernieuwen, door te kijken naar degenen – mannen of vrouwen – die met hun voorbeeld en voorspraak het volk van God uitnodigen de toekomst met een vaste hoop te beschouwen.

In dit jaar van de barmhartigheid heeft paus Franciscus het belang van een groot personage, navolger van Christus, Maria Magdalena, willen onderstrepen, door haar liturgische gedachtenis te verheffen tot een liturgisch feest. Met deze beslissing wenst de Paus dat het voorbeeld van deze heilige leerling van Jezus in de

vroomheid van de Kerk duidelijker aanwezig is.

Magdalena komt in het Evangelie naar voren met de kracht van iemand die een sterke liefde heeft en daarin wil groeien. Er wordt over haar geschreven dat Jezus zeven duivels bij haar had uitgedreven, een bewering die op pijnlijke, fysieke of morele, situaties betrekking kan hebben. In ieder geval bracht het lijden haar naar Christus en vanaf toen keek zij niet meer achterom. Zij begreep dat haar weg alleen nog zin had, als zij zich volledig wijdde aan de dienst van God en van de naasten. Ze toonde zich, eenmaal bevrijd van dit kwaad, een groot en edelmoedig persoon, toen zij – dicht bij het Kruis – ons een les van sterkte gaf. En daarna, toen zij naar het graf van de Gekruisigde ging, stond zij niet toe dat de hoop uitgedoofd zou worden in de wereld. Maria Magdalena was een groots volgeling van Christus!

«Vrouw, waarom weent gij?» vroeg Christus haar, toen zij bij het graf was gekomen op zoek naar Hem om zijn stoffelijk overschot te zalven, en zij Hem met een heilige geestdrift en volharding zocht. Zoals de stichter van het Opus Dei vaak heeft gezegd: «zonder Jezus zijn we niet gelukkig». In 1964 deed de heilige Jozefmaria bij de liturgische gedachtenis van deze vrouw zijn persoonlijk gebed voor het Tabernakel en zei onder andere: «Het graf is leeg! Maria Magdalena huilt, als een tranendal. Zij kan niet zonder de Meester. Ze was daarheen gegaan om, door dicht bij Hem te zijn, een beetje troost te zoeken, om Hem gezelschap te houden, want zonder de Heer is niets de moeite waard. Maria blijft volharden in het gebed, ze zoekt Hem overal, ze denkt alleen maar aan Hem. Mijn kinderen, God kan geen weerstand bieden aan deze trouw. Dus laten jij en ik conclusies trekken; laten we leren echt te beminnen en te hopen.»

Eerst herkende zij de Meester niet. Maar ze bleef volharden in haar ijver om Hem te vinden. Pas wanneer zij haar naam hoort met het persoonlijke accent waarmee Jezus zich tot ieder afzonderlijk richt, herkent ze de Heiland. En aan haar, de eerste onder de leerlingen die de Verrezene zag, wordt de eerste bekendmaking van de verrijzenis toevertrouwd: een boodschap die sindsdien nog steeds over de wereld wordt verspreid. Een prachtige verantwoordelijkheid die nu op iedereen van ons rust. Hoe vaak bedient de Heer zich van anderen om ieder van ons bij onze naam te roepen en ons ook de taak te geven Hem aan andere mensen te doen kennen!

De vrouwen uit het Evangelie – Maria Magdalena, Martha en Maria van Bethanië, Johanna, Susanna en Salome – hebben Jezus Christus gediend met een trouw die de

leerlingen niet altijd hebben
vertoond. Zij vergezelden de Meester
over de wegen van Palestina of zij
gaven Hem in hun huis onderdak; zij
huilden toen Hij langskwam met het
Kruis; zij gingen met zijn Moeder, de
heilige Maagd Maria, tot onder het
Kruis; en nadat Hij begraven was
wilden zij het lichaam van Jezus
eren.

Vandaag, zoals toen, is de vrouw
geroepen bij te dragen aan de
zending van de Kerk, met haar
intelligentie, haar fijngevoeligheid en
sterkte, haar vroomheid, haar
apostolische ijver en haar verlangen
om te dienen, haar vermogen tot
initiatief en haar edelmoedigheid.
Maar bovenal kan zij – evenals de
andere christengelovigen – een
bijdrage leveren met haar
persoonlijke heiligheid. Dit is de
belangrijkste les van het leven van
Maria Magdalena: wie werkelijk
verlangt de Kerk te dienen, moet

vooral zijn ogen op Christus richten, Hem van nabij volgen over de wegen der aarde, met een volledige trouw, zelfs wanneer de anderen voor de ogenschijnlijke overwinning van het kwaad vluchten.

22 Juli aanstaande is een gelegenheid om het leven van Maria Magdalena te herdenken. Het is als het ware een samen-vatting van de biografie van iedere christen: beginnen en, met nederigheid, opnieuw beginnen; Christus beminnen; op Hem vertrouwen ondanks de schaduwzijden die misschien soms de weg verduisteren; de anderen dienen met steeds meer inzet, op de plaats waar we leven. De mensheid heeft behoefte aan zulke vrouwen en mannen: in staat om zonder het moe te worden hun toevlucht te nemen tot de goddelijke barmhartigheid, trouw aan de voet van het Kruis, erop gespitst – in de gewone bezigheden van iedere dag – hun

eigen naam te horen van de lippen
van de Verrezene.

+ **Javier Echevarría**

Prelaat van het Opus Dei

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/prelaat-over-de-heilige-maria-magdalena/> (25-3-2026)